

A
3476.

H. Gochbergi
1916

H. Gochbergi
1916

ENSV TA
Kirjandusmuuseumi
Arhiivraamatukogu

35821

A B D. Namat.

Weikesed kirja = tähhed.

A a b d e g h
D i j f l m n o
H r s s t f u w.

Sured kirja = tähhed.

A B D E G H J K L
M R O P R S T U W.

a A b B d D e E g G h H
i I j J f K l L m M n N
o O p P r R s S t T
u U w W.

- A. a, aa, ä, ää, äe, äi, ae, ai, au.
E. e, ee, ea, eä, ei. I. i, ii, ia, iu.
D. o, oo, ö, öö, öö, oe, oi, öi, ou.
U. u, uu, ü, üü, ui.

Ab	eb	ib	ob	ub
ba	be	bi	bo	bu
da	de	di	do	du
Ad	ed	id	od	ud
ga	ge	gi	go	gu
Ag	eg	hi	og	hg
Ha	he	ih	ho	hu
Ah	eh	ki	oh	uh
Ka	ke	ik	ko	ku
Al	ek	li	lo	uk
La	le	il	ol	lu
Al	el	im	om	ul
Am	em	mi	mo	um
Ma	me	ni	no	nu
Na	ne	in	on	un
An	en	pi	po	pu
Pa	pe	ip	op	up
Ap	ep	ri	ro	ru
Na	re	ir	or	ur
Ar	er	si	so	su
Sa	se	is	os	us
As	es	ti	to	tu
Ta	te	it	ot	ut
At	et	wi	wo	wu
Wa	we	iw	ow	uw
Aw	ew			

Aeg,	alw,	auk,	arg,	arst,	arm.
Eit,	ees,	eest,	ehk,	eel,	eks.
Hal,	hoost,	hiir,	hunt,	hul,	heäl.
Ilm,	iis,	juur,	joud,	jalg,	illus.
Käst,	kui,	kas,	koer,	kaks,	feel.
Laps,	loom,	laul,	lest,	lund,	leib.
Muld,	mets,	muud,	maast,	miks,	muist.
Noor,	neilt,	nuum,	nahk,	nöm,	nurk.
Dun,	öht,	ots,	öis,	oot,	örn.
Part,	pois,	parw,	pölw,	puht,	peäl.
Rasw,	roog,	riid,	raud,	rihm,	röödm.
Saun,	seäl,	suust,	salm,	suits,	seest.
Tuhk,	tru,	tal,	täis,	roob,	teäl.
Uuse	uus,	urb,	üks,	uks,	umb.
Weis	woin,	waat,	waim,	wim,	walk.

Ab=ram	E=wert	Für=ri	Mad=li
A=dam	Hans	Kaarl	Mai
A=do	Han=nus	Kad=ri	Mal
Ak=sel	Herm	Käss=per	Mar=kus
An	Hin	Kai	Mar=ri
And=res	Hin=rif	Kert	Mart
An=no	Iaak	Kla=us	Mats
A=ren	Iaan	Kle=met	Mih=kel
An=ton	Ia=kob	Kreet	Mik
E=li=as	Ia=nus	Kus=taw	Mi=na
E=lo	Ion=as	Laur	Ne=do
Elts	Io=sep	Le=no	Niggolas
E=rik	Iuh=han	Li=so	O=lop
E=wa	Iuh=kum	Mad=dis	Ot=to

4 ABDEGHJKLMNOPRSTUW

Pa-wel	Pir-rit	Soh-wi	Tön-nis
Pä-ren	Prits	Tan-nel	Tön-no
Pär-tel	Punts	Teet	Tri-no
Pen-diks	Rein	Eiits	Tru-to
Pe-ter	Sam-mul	Eio	Wil-lem
Pil	Si-im	Eo-mas	Wol-mer

Min-na lo-en, sin-na ku-led, tem-ma
nae-rab. Mei-e sö-me, tei-e wah-hi-te,
nem-mad te-wad tööd. Hom-me on püh-
ha-pääw, siis rah-was läh-häb kir-ri-ko.
Kas eit wöt-tab poi-si-ka-sa? mei-e Le-no
woib täd-di ho-leks jä-da. An-na mul-le
kin-dad kät-te, mui-do külm wöt-tab
sör-med är-ra.

Min-ne küt-su To-mas tup-pa. To-
mas läind jo en-ne wal-get kül-las-se.
Siis kä-si Tü-rit tul-la. Tae-was
saab sel-geks pan-ne hob-bo-ne rak-kes-se.

Jum-mal las-seb or-rak-sed kas-wa-da
in-ni-mes-te-le ja roh-to lo-ma-de-le. Kui
wäl-jal wil-li saab küp-seks, siis läh-me
keik kal-la-le; ag-ga mis-ga ma lei-kan?
kah-jo, et mul ep ol-le öiget raud-sir-pi,
min-na lei-ga-k-sin kaks head nab-ra wal-
mis. Küül saab näh-ha. Ur-mas Jum-
mal hoid-ko ter-wist ja jätk-a-go ram-mo
ja meelt! Öp-pi ag-ga he-a tö-le, lap-
so-ke, ja pal-lu Jum-ma-lat.

Mei=e riš=ti öp=pe=tuš=se
wiis Pea=tük=fi.

Es=sí=men=ne Pea=tük.

Sum=ma=la füüm=nest Käš=sust.

Es=sí=men=ne Käſt.

Sul ei pe=a mit=te tei=sí Sum=ma=
laid ol=le=ma min=no för=was.

Tei=ne Käſt.

Sin-na ei pe=a mit=te Sum=ma=la
om=ma ſſ=ſan=da nim=me il=ma aſ=‐
ja=ta suh=hu wöt=ma; ſeſt ſſ=ſand
ei jä=ta ted=da nuht=le=mat=ta, kēſ
tem=ma nim=me kur=jas=te pru=gib.

Kol=mas Käſt.

Sin-na pe=ad püh=ha=pā=wa püh=‐
hit=ſe=ma.

Nel=jas Käſt.

Sin-na pe=ad om=ma iſ=ſa ja
om=ma em=ma au=uſ=ta=ma, et fin=‐
no kāſ=ſi häſ=ti kāib, ja fin-na
kau=a el=lad Ma peäl.

Vi=es Käſt.

Sin-na ei pe=a mit=te tap=ma.

Ku=es

Ku-es Käst.

Sin-na ei pe-a mit-te ab-bi-el-lo
är-ra-rik-ku-ma.

Seits-mes Käst.

Sin-na ei pe-a mit-te war-ras-
ta-ma.

Kah-hek-sas Käst.

Sin-na ei pe-a mit-te ül-le-koh-
to tun-nis-ta-ma om-ma lig-gi-mes-
se was-to.

Uih-hek-sas Käst.

Sin-na ei pe-a mit-te him-mus-
ta-ma om-ma lig-gi-mes-se kod-da.

Küm-nes Käst.

Sin-na ei pe-a mit-te him-mus-ta-
ma om-ma lig-gi-messe næst, sul-last,
üüm-mar-da-jat, weik-sid eg-ga miud,
mis tem-ma pär-ralt on.

Mis üt=leb nüüd Zum=mal kei=kist neist=
sin=nat=sist käs=ku=dest?

Tem=ma üt=leb nen=da: Min-na se
Is-sand sin-no Zum=mal, ol-len üks
wäg-ga wih-ha-ne Zum=mal, kes wan-
ne-mat-te pa=t-to nuht=leb las-te kät-te
kol-man-da-mast ning nel-jan-da-mast
pööl-west sa=dik, kes mind wih-ka-wad;
ag-ga

ag-ga nei-le, kes mind ar-mas-ta-wad
ning min-no käs-sud pe-a-wad, teen min-
na head tuh-han-dest pöl-west sa-dik.

Tei-ne Pea:tük.

Püh-hast Ris-ti-us-sust.

Es-si-men-ne Öp-pe-tus:

Lo-mis-sest.

Min-na us-fun Zum-ma-la se
ßs-sa, kei-ge wäg-ge-wa-ma
tae-wa ning Ma Lo-ja sis-se.

Tei-ne Öp-pe-tus:

Ar-ra-lun-nas-ta-mis-sest.

Min-na us-fun Je-sus-se Kris-tus-se
Zum-ma-la ai-no vi-a mei-e ßs-san-da
sis-se, kes on sa-dud püh-hast Wai-
must, il-ma-le to-dud neit-sist Ma-
ri-ast, kan-na-ta-nud Pont-si-us-se Pilat-
tus-se al, ris-ti peä-le po-dud, sur-
nud ning mah-ha-mae-tud, al-la läi-
nud pör-go-hauda, kol-man-da-mal vä-
wal jäl-le ül-les-tous-nud sur-nust,
ül-les-läi-nud tae-wa, is-tub Zum-
ma-la om-ma kei-ge-wäg-ge-wa-ma
ßs-sa

Ss-sa par-re-mal kael, seält tem-ma
tul-leb koh-hut moist-ma el-la-wat-te
ja sur-nut-te peä-le.

Kol-mas Sp-pe-tus:

Püh-hit-se-mis-sest.

Min-na us-sun püh-ha Wai-mo
sis-se, üht püh-ha ris-ti-kog-go-dust,
püh-ha-de os-sa-sa-mist, pat-tu-de
an-deks-and-mist, lih-ha ül-les-tous-
mist ja ig-ga-west el-lo. A-men.

Kol-mas Pea-tük.

Püh-hast Ss-samei-e Pal-west.

Ss-sa mei-e, kes sa ol-led tae-was,
Püh-hit-se-tud sa-go sin-no nim-mi,
tul-go mei-le sin-no riik, sin-no taht-
min-ne sünd-ko kui tae-was nen-da
ka Ma peäl, mei-e ig-ga-pä-wast
lei-ba an-na mei-le tän-na-pääw, ja
an-na mei-le an-deks mei-e wöl-lad,
kui mei-e an-deks an-na-me om-ma
wölg-las-te-le, ning är-ra sa-da meid
mit-te kiu-sa-tus-se sis-se, waid peäss-ta
meid är-ra fest kur-jast; fest sin-no
pär-ralt on se riik, ning se wäg-gi,
ning se au ig-ga-weste. A-men.

Nel = jas Pea = tük.

Püh-hast Rist-mis-fest.

Mis on Rist-min-ne.

Rist-min-ne ep ol-le mit-te pal-jas
wes-si, waid üks ni-sug-gu-ne wessti,
mis Jum-ma-la käs-kus on seä-tud, ja
Jum-ma-la san-na-ga üh-te-pa-n-dud.

Mis Jum-ma-la san-na se on?

Kui mei-e Is-sand Je-sus Kris-tus üt-leb:
Min-ge ja öp-pe-ta-ge keik rah-wast,
ja ris-ti-ge neid Jum-ma-la se Is-sa,
ja se Po-ia, ja se püh-ha Wai-mo
nim-mel.

Wi-es Pea=tük.

Püh-hast Al-ta-ri Saaf-ra-men-tist.

Mis on Al-ta-ri Saaf-ra-men-tist?

Se on mei-e Is-san-da Je-sus-se Kris-
tus-se töö-si-ne ih-ho ja wer-ri, lei-wa
ja wi-na al mei-le ris-ti-rah-wa-le sū-a ja
ju-a, Kris-tus-fest en-ne-fest seä-tud.

Kus se on kir-jo-tud?

Nen-da Kir-jo-ta-wad need püh-had
E-wan-ge-lis-tid, Mat-te-us, Mar-kus,
Lu-kas ja püh-ha Pau-lus:

Meie.

Mei-e Iss-sand Je-sus Kris-tus
sel ö-sel, mil ted-da är-ra-an-ti,
wöt-tis lei-ba, tän-nas, mur-dis-
ning an-dis om-ma Jüng-rit-te-le
ja üt-les : Wöt-ke, fö-ge, se on min-
no ih-ho, mis tei-e eest an-tak-se, sed-
da teh-ke min-no mäl-les-tus-seks.

Sel-sam-mal kom-bel wöt-tis
tem-ma ka kar-ri-ka pär-rast öh-to-
sö-ma ae-ga, tän-nas ning an-dis
om-ma Jüng-rit-te-le ja üt-les: jo-
ge keik seält seest, se-fin-na-ne kar-ri-
kas on se uus seä-dus min-no wer-re
sees, mis tei-e ja mit-me eest är-
ra-wal-la-tak-se pat-tu-de an-deks-
and-miss-seks; sed-da teh-ke, ni mit-
to-kord, kui tei-e fest jo-te, min-no
mäl-les-tus-seks.

Hommiko - Palwe.

Onnistago mind Jummal Issa, Poeg ning pühha
Waim. Amen.

Minna tännan sind, minno armas
taewane Issa Jesusse Kristusse
sinno armsa Poia meie Issanda läbbi, et
sinna mind minnewal ösel (päwal) olled
ar-

armolikkult hoidnud ja kaitsnud keige ihho ja hingekahjo eest. Minna pallun sind, anna mulle armio, et minna woiksin omniaid pattud süddamest tunda, kahhet seda, ja mahhajätta, ja anna mulle andeks keik minno pattud ja eksitussed, misga minna sind ollen vihhastanud; kaitse ja hoia mind selsinnatsel päwal (ösel) armolikkult keige patto, kurja ning kahjo eest, et keik minno mõtte, san na, teggo ja ello woiks sinno mele pärast olla. Sest minna annan omma ihho ja hingekahjo eest, et keik minno mõtte, sinno holeks, sinno pühha Ingel olgo minno jures, et se kurri waenlane ühtegi melewalda minno peäle ei sa, Amen.

Palvet enne Söma-aega.

Keikide silmad lootwad, Issand, sinno peäle, ja sinna annad neile nende roga ommal aial. Sinna teed lahti ommad helded ning rohked käed, ja täidad keik, mis ellab, hea melega.

Au olgo Jummalale, Issale, Poiale, ning pühha Waimule. Amen.

Issameie, kes sa olled taewas, n.t.s.
Issand

Issand Jummal, taewane Issa, önnista meid ja need sinnat sed sinno annid, mis meie sinno rohkest armust wastowöttame Jesusse Kristusse meie Issanda läbbi. Amen.

Kristus ütleb : Innimenne ei ella üks späin leiwast, waid iggaühhest sannast, mis Jummala suust läbbi käib. Amen.

Palwed pärast Söma-aega.

Tännage Issandat, fest temma on helde, ja temma heldus festab igaweste. Ta lasseb rohto kaswada lojustele ja orraksid innimeste tarwidusseks, et ta Ma seest leiba väljasadab. Mo hing! Kida Jehowat, ja ärra unustat mitte keik temma heateggemissi ärra. Issand on liggi keikile, kes tedda töe sees appi hüüdwad.

Au olgo Jummalale Issale, Poiale ning pühha Waimule. Amen.

Issa meie, kes sa olled taewas, n. t. s.

Meie tännamine sind, Issand Jummal taewane Issa, Jesusse Kristusse meie Issanda läbbi, keige sinno anden ning heateggemisse eest, kes sinna ellad ja wallitsed igaweste. Amen.

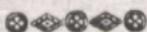
Jummal olgo kidetud ja tännatud sömis se ja jomis se ja temma kalli sanna

sanna eest, temma andko meile eddespid-
di meie iggapäwast leiba ja önnistago
meid ka hing polest Jesusse Kristusse
meie Issanda läbbi, Amen.

Issand sinno suur nimini olgo kidetud
nüüd ja iggaweste, Amen.

So nimmi pühha olgo,
Oh armas Jummal! meil,
So riik ka meile tulgo,
Mis tahhad sündko weel;
Ja leiwa jätko anna,
Meil' pattud süüks ei arwa,
Ning peästa kurjast meid.

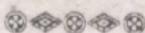

Sind Jummal meie kidame,
Sind iggapäwa tänname,
Oh hoia, Issand abbimees,
Meid kurja ning ka patto eest,
Oh wötta, Issand, hallasta,
Ja keiges häddas awwita.
Oh Issand! aita heldeste,
Et sinno peäle lodame,
Keik meie lotus olled sa,
Oh! ärra jäätta abbita. Amen.

Mind Jummal Issa! önnista,
Oh Poeg, mul hoia armoga,
Mis sinna mulle annud:
So pallet mo peäl walgusta,

Oh Pühha Waim! so wä:ega
 Mo ello sago kaitstud.
 Nüüd pallun sedda allati:
 Mul olgo rahho otsani. Amen.

Jesus Õnnisteggia ütles: Laske need lapsokessed minno jure tulla ja ärge keelge neid mitte; seest nisugguste pärralt on Jummal a riik. Ja temma wöttis neid sülle, panni käed nende peäle ja önnistas neid.

Jummal a riik on oigus, rahho, rööm pühha Waimo sees; kes neis asjus Kris-tust tenib, on Jummal a mele pärrast ja fölbab innimeste melest.

Lapsed, kuulge omma wannematte san-na Issanda sees, seest se on oige. Auusta omma Issa ja Emma! se on eßimenne kässosanna tootussega, et sinno kässi woiks hästi käia Ma peäl.

Ärra põlga mitte tarkade jutto, ja käi nende öppetusse järrele.

Ärge olge laisad ses, mis teie peate tegema; ei olle parremat põlwe kui se, et innimenne on römus omma teggemisse jures, seest se on temma ossa.

Ärge makske kurja kurjaga, eggas föimamist föimamissega; hirm olgo teil kurja eest, agga noudke sedda head tagga.

Pissut oigussega on parrem kui paljo üllekohtoga.

Jum-

Jummala kartus sadab keikile ašjadele kässö, ja sellel on sellesinnatse ja tullewa ello tootus.

Wägga önsad on need, kelle te on ilmalaitmatta, kes käiwad Jummala kässö öppetusse järrele.

Jummala rahho, mis üllem on kui leik moistus, hoidko meie süddamed ja meled Jeesusse Kristusse sees, iggaweste. Amen.

N u m r i d.

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.
üks	kaks	kolm	nelli	wüss	kuus	seitse	kahheksa
9.	10.		11.			12.	
ühyeksa	kümme		ükssteistkümmend			faksteistkümmend	
13.			14.			15.	
kolmsteistkümmend			nellisteistkümmend			wiisteistkümmend	
16.			17.			18.	
kuusteistkümmend			seitseteistkümmend			fahheksateistkümmend	
19.			20.			21.	
übhheksateistkümmend			fakskümmend			fakskümmend ja üks.	
22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.
30.	40.	50.	60.	70.	80.	90.	100
(sadda).							(tuhhat).

Kui monned numrid körwa seiswad, siis eesimenne koht, parramast käest pahhema pole luggedes, nimmetab ükslased, teine koht kümnesed, kolmas koht saianded, neljas koht tuhhanded. Nenda on:

1845 ni paljo kui :

Üksstuhhat fahheksasadda nelliükümmend ja wüss.
neljas koht) (kolmas koht) (teine koht) (eesimenne t.)

Tähhed, mis Kirjotajad prukiwad:

Aa Bb Dd Ee Gg Hh Ii Kk
Ll Mm Nn Oo Pp Rr Ss

Tt Uu Ww ä ö ü. Adam Ewa

Tännage ikka keige asjade eest Tum-
malat ja Iosat, meie Isfanda Jefusse
Kristusse nimmel.

Heikide silmad ootwad finno järrele ja
finna annad neile nende roga omnal aial.
Sa, teed lahti omma kät ja läidid heik
mis ellab, hea melega.

Oenfad on need armolised fest nemmad
peawad armo fama.

Trükkitud Laakmanni kirjadega.

